

TEMAT: Kto buduje dom?

1. Wszyscy dla wszystkich – poznawanie specyfiki różnych zawodów, budowanie spójnej wypowiedzi, karta pracy

Prowadzenie dyskusji wyjaśniającą pojęcie „zawód” rozumiane jako praca, jaką wykonują dorośli i za którą otrzymują wynagrodzenie. Rodzic rozkłada na dywanie odwrócone sylwety. Dzieci odkrywają wybrane sylwety i nazywają obrazki: dach, okno, komin, ściany, drzwi, schody itp. Na podstawie odkrytych sylwet wnioskuje, jaka całość z nich powstanie – dom. Dziecko składa je w całość. Ze słów napisanych na kartonikach: „dom”, „moda”, „dama”, „domek”, „mur”, „okno”, „komin” wybierają te, które pasują do ilustracji i układają obok niej.

Przedшкоlaci przyglądają się zdjęciom dzieci przedstawionym w „Kartach pracy”. Rodzic zaprasza do wysłuchania, jak dzieci opowiadały o swoich rodzicach i odgadnięcia, jakie zawody wykonują. Rodzic czyta wypowiedzi dzieci, a przedszkolaki obok zdjęć wklejają odpowiednie ilustracje rodziców wykonujących poszczególne zawody. Następnie przyglądają się sytuacjom pokazanym na zdjęciach, analizują ich treść i łączą zdjęcia z osobami, do których można się zwrócić o pomoc. Opowiadają, na czym polega praca osób przedstawionych na zdjęciach.

Środki dydaktyczne: KP4 s. 26–27 i s. 96,

2. Kim będę, kiedy dorosnę? – zabawy plastyczne.

Rodzic prowadzi z dziećmi rozmowę, kim chciałyby być w dorosłym życiu. Przedszkolaki rysują na kartkach z bloku, kim chciałyby zostać w przyszłości. Wypowiadają się na temat wybranych dla siebie zawodów, jak się nazywają, jakie czynności wykonują, dlaczego wybrały taki zawód itp.

Środki dydaktyczne: blok rysunkowy, kredki

3. W pracowni krawcowej – co robi krawcowa, ćwiczenia słownikowe oparte na prawidłowym stosowaniu czasowników, karta pracy.

Rodzic wypowiada głoskami wyrazy, a zadaniem przedszkolaków jest odnaleźć wśród rozłożonych przedmiotów te, których nazwę wypowiada: n-o-ż-y-cz-k-i, c-e-n-t-y-m-e-t-r, ż-e-l-a-z-k-o, i-g-ł-a. Dzieci na podstawie zgromadzonych przedmiotów wnioskuje, kto pracuje takimi narzędziami.

Środki dydaktyczne KP4 s. 28–29

4. Poznanie litery „ć”, „Ć” Zawód aktor – lalkarz – zapoznanie z literami „ć”, „Ć”. Dzieci rozwiązują rebus: litery „ak” + rys. toru kolejowego (aktor)

Rodzic rozmawia z dziećmi o zawodzie aktora i dziedzinach sztuki, w których możemy go zobaczyć (teatr, film). Opowiada również o pracy aktorów teatralnych niewidocznych dla publiczności – lalkarzy, prezentuje lalki lub ich zdjęcia. Przykładowe informacje:

Praca lalkarza polega na animowaniu lalką teatralną. Aktor jest często ukryty, np. za parawanem, a czasem występuje razem z lalką na scenie. Główne rodzaje lalek teatralnych to pacynka, kukiełka, jawajka, marionetka, lalka cieniowa. Następnie nauczyciel przedstawia krótki dialog ómy Cecylii z Księżycem, wykorzystując teatrzyk cieni. Cecylia smuci się, że musi oglądać świat tylko nocą, chociaż

najpiękniejszy jest w dzień. Księżyc spaceruje z ćmą i pokazuje jej uroki nocy, np. gwiazdy, świetliki, koncertujące świerszcze, sowę.

Rodzik prezentuje kolorową ilustrację ćmy, dzieci głoskują nazwę i wyróżniają pierwszą głoskę. Następnie oglądają wielką i małą literę „ć”, porównują z literą „c”. Z rozsypanki wyrazowej wybierają wyraz „ćma” i umieszczają pod ilustracją. Pozostałe wyrazy ponownie czytają i klasyfikują ze względu na miejsce litery „ć”: na początku, w środku, na końcu. Przykładowe wyrazy: „ćma”, „ćwikła”, „ćwir”, „zaćma”, „zaćmienie”, „kość”, „pić”, „gość”, „płakać”, „gonić”, „liść”. Na karcie pracy dzieci czytają wyrazy i łączą je ze zdjęciami. Układają historyjkę o ćmie, kolorują rysunek i dorysowują elementy, które pojawiły się w ich historyjce.

Środki dydaktyczne: KP4 s. 85

TEMAT: Jest tyle ciekawych zawodów na świecie!

1. Gdy zawody wybieramy, długo się zastanawiamy – wprowadzenie wiadomości na temat rodzajów zawodów, karta pracy.

Rodzik zaprasza do wysłuchania wiersza:

Praca leśniczego

Leśniczy często chodzi po lesie.
Zawsze zwierzętom swą pomoc niesie.
Zna każdą ścieżkę krzewy i drzewa,
rozpozna ptaka, który zaśpiewa.
Można go nazwać strażnikiem lasu.

Spędza w nim dużo swojego czasu.
Razem z gajowym sprawdza, jak drwale,
ścinają w lesie drzewa wytrwale.
Rozumie, o czym las ciągle śpiewa.
Patrzy, jak tańczą liście na drzewach.
Powtarza głośno – szanuj przyrodę
ja ci w tym zawsze chętnie pomogę.

Dzieci omawiają treść wiersza ze szczególnym uwzględnieniem zawodów wymienionych w wierszu, czynności związanych z tymi zawodami oraz środowiska przyrodniczego. Rodzik przekazuje dzieciom informacje na temat istnienia różnych grup zawodów różniących się środowiskiem pracy i jej specyfiką, wykorzystywanymi narzędziami, typowymi czynnościami. Dzieli zawody na pięć grup:

- zawody, w których człowiek pracuje z przyrodą i dla przyrody
- zawody techniczne, w których głównym, przedmiotem pracy są obiekty techniczne (maszyny, mechanizmy i urządzenia),
- – zawody, w których ludzie pracują w bezpośrednim kontakcie z innymi ludźmi, zajmują się wychowaniem, edukacją, obsługą klienta, obsługą medyczną itp.,
- zawody związane z opracowaniem dokumentów, biurowością, pracą z tekstami, gdzie przedmiotem pracy są także liczby oraz informacje,

→ zawody artystyczne, związane z twórczością muzyczną, literacką, aktorsko-sceniczną itp. Przedszkolaki oglądają ilustracje na karcie pracy i nazywają przedstawione tam zawody. Wklejają brakujące podpisy z nazwami zawodów. W kolejnym ćwiczeniu czytają wypowiedzi postaci zamieszczone w dymkach. Rodzic wymienia nazwę zawodu z karty pracy, a dziecko czyta słowa, które wypowiada odpowiednia osoba. Po przeczytaniu wszystkich wypowiedzi przedszkolaki łączą dymki z właściwymi postaciami. Dzieci ustawiają się jedno za drugim z rękami uniesionymi na boki, przechylają się na boki naśladując lot samolotem i recytują rymowaną:

*Panie pilocie! Panie pilocie!
Dziura w samolocie!
Dziękuję!
Jak wyląduję, to ją zaceruję!*

Podczas recytowania drugiego wersu robią przysiad. Powtarzając rymowaną, dzieci rysują kontury samolotu w liniaturze, każdy samolot kolorują na inny kolor

Środki dydaktyczne: KP4 s. 30–31, etykiety wyrazowo-obrazkowe ilustrujące grupy zawodowe, napisy – nazwy zawodów

2. Zakupy w księgarni – posługiwanie się monetami, obliczanie kwot, karta pracy

Rodzic rozkłada na dywanie 4 kolorowe krążki, które będą pełniły rolę portfeli. Wkłada do każdego inną liczbę złotych. Zadaniem przedszkolaków jest wskazać, w którym portfelu jest najwięcej pieniędzy, a w którym – najmniej. Następnie Rodzic wybiera kolejną książkę i podaje jej cenę, np. 8 zł. Przedszkolaki wskazują portfel, w którym jest wystarczająco dużo pieniędzy, żeby można było kupić tę książkę, i formułują wypowiedzi typu:

W czerwonym portfelu jest 8 zł. – można za to kupić książkę. W zielonym portfelu jest 10 złotych, kupimy książkę i zostanie nam 2 zł. W żółtym portfelu są 4 złote. Nie możemy kupić książki za 8 zł, bo zabraknie nam 4 zł.

W „Kartach pracy” przedszkolaki porównują liczbę pieniędzy w portfelach. Łączą te, w których jest tyle samo pieniędzy. Rysują kółko przy portmonetce, w której jest najwięcej pieniędzy, a kwadrat przy tej, w której jest ich najmniej. Łączą odpowiednio monety potrzebne do zapłacenia za zakupy według wskazanej ceny. Porównują długość bagietek i balonów i zaznaczają najkrótszy i najdłuższy element. Obliczają cenę łączną za wybrane zakupy i zapisują ją cyfrą.

Środki dydaktyczne: KP4 s. 32–33, W. „Monety i banknoty”, cztery kolorowe krążki, rozsypanka cyfr i znaków, książeczka dla każdego dziecka

3. Poznanie liczby „19”.

Budujemy dom – przeliczanie w zakresie 19.

Na karcie pracy dzieci liczą niebieskie koraliki, kolorują dziewięć koralików na żółto, przeliczają wszystkie i wklejają właściwy zapis. Rysują po śladzie i kolorują blok, liczą wszystkie okna.

Środki dydaktyczne: KP4 s. 93,

TEMAT: Wielki turniej o zawodach

1. Jaki to zawód – konkursy i zagadki o zawodach.

Jej praca potrzebna zawsze jest i wszędzie.
Gdzie będzie pracować, tam i czysto będzie.

(Sprzątaczką)

Gościom w restauracji karty dań rozdaje.
Potem zamówione potrawy podaje.
(Kelner)

Z pomocą nożyczek, szczotki i grzebienia,
wygląd naszych włosów czaruje i zmienia.
(Fryzjer)

Zawód bardzo popularny, marzy o nim każdy chłopak.
Lecz, niektórzy tylko mogą całe życie piłkę kopać.
(Piłkarz)

Gdy miejski autobus przejeżdża ulicą,
możesz go zobaczyć – jest za kierownicą
(kierowca)

Chcąc pięknie wyglądać, panowie i panie,
szyją sobie u niej, na miarę ubranie.
(krawcowa)

Przyjeżdżają szybko, stawiają drabinę.
Zawsze dzielnie walczą z pożarem i dymem
(strażacy)

Przez cały rok ciężko pod ziemią pracuje.
Na początku grudnia Barbórkę świętuje.
(górnicy)

Świeżutkie pieczywo w sklepie jest od rana.
Jak myślisz, kto w nocy piecze je dla nas?
(piekarz)

Miły pan lub pani za ladą w aptece,
sprzedaje ludziom leki na receptę
(aptekarz)

Na placu lub rynku siedzi sobie pani.
Przed nią stoją kosze z pięknymi kwiatami.
(kwiaciarka)

Chodzi z dużą torbą, trudne ma zadanie.
Zajmuje się co dzień listów doręczaniem
(listonosz)

Gdy wejdiesz do sklepu, ta miła osoba,
spyta, co chcesz kupić i wszystko ci poda.
(sprzedawca)

Gdy na skrzyżowaniu światła się zepsują,
w białych rękawiczkach ruchem aut kierują
(policjanci)

W białym fartuchu ze słuchawkami.
Zajmuje się fachowo chorymi zwierzętami.
(weterynarz)

Gdy komputer się zawiesi, zatnie lub zepsuje,
ten pan szybko go naprawi i zaprogramuje.
(informatyk)

Środki dydaktyczne: W. „Kartoniki z cyframi”, „Kartoniki z literami”, napisy z nazwami zawodów lub ilustracje

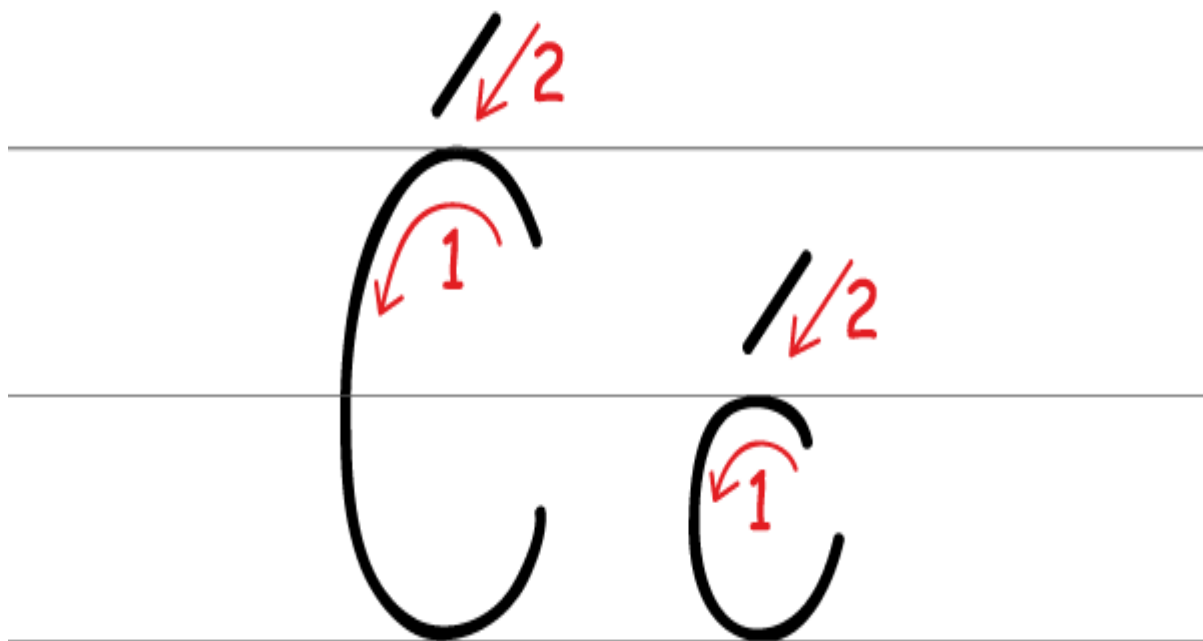
2. Bajkowa fryzura – zabawy twórcze.

Przedszkolaki wypowiadają się na temat własnych doświadczeń związanych z wizytą u fryzjera. Mówią, kim jest fryzjer, na czym polega jego praca. Rodzic pokazuje dzieciom różne akcesoria (np.: grzebień, szampon, młotek, szczotkę do czesania, nożyczki, metr krawiecki, chochlę), a ich zadaniem jest określić, czy fryzjer używa ich do wykonywania swoich czynności. Rodzic zaprasza do zabawy w bajkowe fryzury. Na stoliczkach leżą arkusze papieru, mazaki, grzebienie, farby płynne lub rozwodnione w miseczkach, ręczniki jednorazowe lub skrawki tkanin. Dziecko składa kawałek ręcznika na pół i do środka wkłada grzebień tak, aby ząbki dotykały zgięcia ręcznika. Zgięcie delikatnie macza w farbie tak, aby zamoczyć tylko wąski brzeg. Prowadząc grzebień, rysuje włosy począwszy od narysowanego konturu twarzy i podaje grzebień następnej osobie, która zmienia ręcznik na grzebieniu i kolor farby. Każde dziecko rysuje jedno pasmo dowolnej długości, może prowadzić grzebień tak, aby narysować włosy falujące, proste spadające w dół, skręcające się w loki itp. Ważne, aby cały czas podczas malowania cały brzeg grzebienia z ząbkami dotykał kartki.

Środki dydaktyczne: arkusze papieru, mazaki, grzebienie, farby płynne lub rozwodnione, ręcznik jednorazowy lub skrawki tkanin

P.S W zeszytcie proszę zapisać literę Ć i cyfrę 19 oraz uczyimy się czytać czytanki ze str.23.

ŻYCZĘ MIŁEJ I PRZYJEMNEJ PRACY I ZABAWY
POZDRAWIAM SERDECZNIE
MARTYNA MAJEWSKA

Kaligrafia
www.kolorowe-obrazki.pl
Nauka pisania

C C

c c

C c C

c C c

C C c c

c c C C

Blank handwriting practice lines consisting of four horizontal lines.

www.kolorowe-obrazki.pl